Algebraiczne Typy Danych i Wzorce

17 października 2025

Instrukcja

Twoim zadaniem jest implementacja małego systemu algebry komputerowej (CAS), czyli prostego Wolframa Alpha. W szczególności będzie wspierał obliczanie pochodnych i proste upraszczanie wyrażeń.

- 1. Pobierz plik z kodem startowym.
- 2. Zaimplementuj funkcjonalność opisaną w kolejnej sekcji.
- 3. Sprawdź, czy program przechodzi testy (cargo test)
- 4. Napraw wszystkie ostrzeżenia kompilatora.
- 5. Znajdź powszechne problemy z kodem używając cargo clippy i je napraw. (mogą zostać problemy z nazwą to_string dla metod).

Funkcjonalność

- 1. Dodaj typ wyliczeniowy Var, o możliwych wartościach X, Y i Z. Będzie on reprezentował zmienne. Dodaj derive(Copy, Clone, Debug, PartialEq). Ten ostatni pozwoli na porównywanie dwóch obiektów typu Var przez ==.
- 2. Zaimplementuj dla Var metode to string (&self) -> String. Użyj match.
- 3. Dodaj typ wyliczeniowy Const o możliwych wartościach Numeric(i64) i Named(String). Będzie on reprezentował stałe liczbowe i nazwane.
- 4. Zaimplementuj dla Const metodę to_string(&self) -> String. Użyj match. Dodaj derive(Clone, Debug).
- 5. Zaimplementuj typ wyliczeniowy E (od Expression, ale krótka nazwa będzie dla nas tutaj wygodniejsza), który będzie reprezentował symboliczne wyrażenia. Jego wartości to:
 - (a) Add(Box<E>, Box<E>) (dodawanie),
 - (b) Neg(Box<E>) (negacja),
 - (c) Mul(Box<E>, Box<E>) (mnożenie),
 - (d) Inv(Box<E>) (odwrotność),
 - (e) Const(Const),
 - (f) Func { name: String, arg: Box<E>} (nazwane funkcje),
 - (g) Var(Var).

Dodaj derive(Clone, Debug). Czym jest Const(Const) i Var(Var)? Czy możemy zastąpić Box<E> po prostu E? Dlaczego?

- 6. Dla każdego wariantu E zaimplementuj konstruktor będący funkcją skojarzoną E, który przyjmuje argument(y) wyrażenia jako Box<E>, tworzy odpowiedni obiekt i pakuje go w Box. Dla przykładu, sygnatura konstruktora dodawania będzie wyglądać tak: fn add(Box<Self>, Box<Self>) -> Box<Self>. W testach (test_builder_*) możesz zobaczyć wywołania tych konstruktorów. Ułatwią one budowanie złożonych wyrażeń bez konieczności ciagłego wołania Box::new.
- 7. Dodaj do E metodę to_string(&self) -> String. Użyj match.
- 8. Dodaj do E metodę $arg_count(\&self) \rightarrow u32$, która zwraca liczbę argumentów korzenia wyrażenia. Na przykład, dla 5 zwraca 0, f(3+X) zwraca 1, a dla 3+g(5) zwraca 2. Użyj match z maksymalnie trzema gałęziami.
- 9. Dodaj do E metodę diff(self, by: Var) -> Box<Self>, która oblicza pochodną wyrażenia self po zmiennej by. Kilka wymagań i wskazówek:
 - (a) implementacja rekurencyjna,
 - (b) metoda zaimplementowana w całości jako jeden match,
 - (c) pochodna funkcji f po zmiennej X oznaczana przez f_X,
 - (d) przykładowa gałąź match: Self::Add(e, e1) => Self::add(e.diff(by), e1.diff(by)).
- 10. Dodaj do E metodę unpack_inv_inv(self) -> Option<Box<Self>>, która dla wyrażenia postaci 1/(1/e) zwraca e, a dla innych wyrażeń zwraca None. Implementacja powinna użyć dwóch odrzucalnych przypisań (refutable assignment).
- 11. Dodaj do E metodę uninv(self: Box<Self>) -> Box<Self>, która zwraca wyrażenie self z usuniętymi podwójnymi odwrotnościami przy pomocy while let wielokrotnie wywołującego unpack_inv_inv. Jeśli wyrażenie nie ma takiej postaci, to jest zwracane bez zmian.
- 12. Dodaj do E metody unpack_neg_neg(self) -> Option<Box<Self>> i unneg(self: Box<Self>) -> Box<Self>. Działanie identyczne jak metody w punktach 10 i 11, ale unpack_neg_neg jest zaimplementowane przez if let ... && let ...,
- 13. Dodaj do E metodę substitute(self, name: &str, value: Box<Self>) -> Box<Self>, która w self podstawia value pod każde wystąpienie stałej name. Do implementacji użyj match, przy czym powinny być nie więcej niż dwie gałęzie odpowiedzialne za obsługę przypadków z E::Const.
- 14. Użyj zaimplementowanego systemu w funkcji main w dowolny sposób, pozbywając się ostrzeżeń o nieużytych funkcjach i typach.

Wymagania

- Kod kompiluje się przy użyciu stabilnego kompilatora Rust.
- Brak ostrzeżeń z kompilatora i clippy (mogą zostać problemy z nazwą to_string dla metod).
- Wszystkie testy przechodza.
- Pełna implementacja zadanej funkcjonalności.

Ocena (3 pkt)

- 1 pkt: Praca w trakcie laboratorium.
- 1 pkt: Pełna funkcjonalność (pełna implementacja zgodna z wymaganiami).
- 1 pkt: Prezentacja rozwiązania i odpowiedź na pytania prowadzącego.